

Briuselis, 2019 08 30
COM(2019) 378 final

Rekomendacija

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo suteikiami įgaliojimai Europos Sąjungos vardu pradėti derybas trisdešimt pirmajame Susitariančiųjų Šalių susirinkime dėl Susitarimo dėl bendradarbiavimo sprendžiant Šiaurės jūros taršos nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis klausimus (Bonos susitarimas) pakeitimų, atsižvelgiant į Ispanijos Karalystės prisijungimą prie Bonos susitarimo ir Susitarimo taikymo srities išplėtimą

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Ši rekomendacija susijusi su sprendimu, kuriuo Sąjungos derybininkui (šiuo atveju Komisijai) suteikiami įgaliojimai Sąjungos vardu vesti derybas dėl pozicijos pagal Susitarimą dėl bendradarbiavimo sprendžiant Šiaurės jūros taršos nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis klausimus (toliau – Bonos susitarimas arba Susitarimas), atsižvelgiant į numatomą dviejų sprendimų priėmimą būsimame Bonos susitarimo Susitariančiųjų Šalių susirinkime, būtent:

- sudaryti palankesnes sąlygas išplėsti Susitarimo taikymo sritį, siekiant pagerinti bendradarbiavimą priežiūros srityje, atsižvelgiant į MARPOL konvencijos VI priedo reikalavimus (toliau – MARPOL konvencijos pakeitimas), ir
- leisti Ispanijos Karalystei prisijungti prie Susitarimo ir pateikti reikalingus susijusius Susitarimo pakeitimus (toliau – Ispanijos pakeitimas).

1.1. Susitarimas dėl bendradarbiavimo sprendžiant Šiaurės jūros taršos nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis klausimus (Bonos susitarimas)

Bonos susitarimu siekiama kovoti su tarša Šiaurės jūros regione bei apsaugoti pakrantės teritorijas nuo nelaimių jūroje ir nuolatinės laivų ir jūroje veikiančių įrenginių sukeltos taršos. Susitarimas įsigaliojo 1989 m. rugsėjo 1 d.

Europos Sąjunga (tuo metu – Europos ekonominė bendrija) yra Susitarimo (su pakeitimais)¹ Susitariančioji Šalis. Europos Sąjungos Šiaurės jūros valstybės² ir Norvegija taip pat yra Susitarimo Susitariančiosios Šalys.

Susitarimu siekiama skatinti pakrantės valstybių ir Europos Sąjungos aktyvų bendradarbiavimą ir savitarpio pagalbą kovojant su Šiaurės jūros tarša nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis, siekiant apsaugoti jūros aplinką ir pakrantės valstybių interesus. Šiuo tikslu Susitarime numatyta, kad Susitariančiosios Šalys vykdo priežiūrą, kad padėtų aptikti taršą ir kovoti su ja, taip pat užkirsti kelią kovos su tarša taisyklių pažeidimams. Šiaurės jūra dalijama į skirtingas zonas, kuriose atsakomybė už incidentų priežiūrą ir vertinimą priskiriama Susitariančiosioms Šalims. Susitariančiosios Šalys, sužinojusios apie naftos ar kitų kenksmingų medžiagų, galinčių kelti rimtą pavojų bet kurios kitos Susitariančiosios Šalies pakrantei ar su ja susijusiems interesams, buvimą, turi pranešti apie tai atitinkamai Susitariančiajai Šaliai. Susitariančiosios Šalys gali prašyti pagalbos sprendžiant taršos jūroje arba jų pakrantėse klausimus; tokiu atveju Susitariančiosios Šalys, kurių prašoma pagalbos, turi dėti visas įmanomas pastangas, kad suteiktų tokią pagalbą.

Bonos susitarimo depozitarė yra Vokietijos Federacinės Respublikos Vyriausybė (Bonos susitarimo 18 straipsnio 3 dalis).

¹ 1984 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 84/358/EEB dėl Susitarimo dėl bendradarbiavimo sprendžiant Šiaurės jūros taršos nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis klausimus sudarymo (OL L 188, 1984 7 16, p. 7). 1989 m. Susitarimas buvo iš dalies pakeistas; tie pakeitimai įsigaliojo 1994 m. balandžio 1 d. Europos ekonominė bendrija tuos pakeitimus patvirtino 1993 m. spalio 18 d. Tarybos sprendimu 93/540/EEB (OL L 263, 1993 10 22, p. 51).

² Airija, Belgija, Danija, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, Nyderlandai, Prancūzija, Švedija ir Vokietija (2019 m. balandžio 10 d. ratifikavimo padėtis).

Susitariančiosios Šalys priima su Susitarimu susijusius sprendimus pagal atitinkamas Bonos susitarimo nuostatas ir susijusias Darbo tvarkos taisykles; joms padeda sekretoriatas ir pagalbiniai organai (pvz., Veiklos, techninių ir mokslinių klausimų, susijusių su kovos su tarša veikla, darbo grupė, OTSOPA).

Remiantis Susitarimo 16 straipsnio nuostatomis, kiekviena Susitariančioji Šalis gali pateikti pasiūlymą iš dalies pakeisti Susitarimą arba jo priedą. Šis pasiūlymas svarstomas ir dėl jo balsuojama Susitariančiųjų Šalių susirinkime. Susitariančiųjų Šalių susirinkime Susitariančiosioms Šalims vienbalsiai *ad referendum* priėmus siūlomą pakeitimą (Bonos susitarimo 16 straipsnio 1 dalis), apie numatomą pakeitimą pranešama Susitariančiosioms Šalims, kad jis būtų patvirtintas pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies vidaus procedūrą. Pakeitimas įsigalioja, kai depozitarė gauna patvirtinimo pranešimus iš visų Susitariančiųjų Šalių.

Remiantis Susitarimo 20 straipsnio nuostatomis, Susitariančiosios Šalys gali vienbalsiai kviešti bet kurią kitą Šiaurės rytų Atlanto regiono pakrantės valstybę prisijungti prie Susitarimo (Bonos susitarimo 20 straipsnio 1 dalis). Tokiu atveju atitinkamai iš dalies keičiamas Susitarimo 2 straipsnis ir priedas. Susitariančiosioms Šalims vienbalsiai priėmus pakeitimus, Susitarimo 2 straipsnio ir priedo pakeitimai pradeda galioti Bonos susitarimui įsigaliojus prisijungiančiai valstybei (t. y. Ispanijai). Tai įvyksta antro mėnesio po tos dienos, kai ši valstybė deponuoja savo prisijungimo dokumentą, pirmą dieną (Bonos susitarimo 20 straipsnio 2 dalis).

1.2. Numatomi Bonos susitarimo pakeitimai

1.2.1. MARPOL konvencijos pakeitimas, kuriuo iš dalies keičiama Susitarimo materialinė taikymo sritis

Bonos susitarimo Susitariančiosios Šalys savo trisdešimt pirmajame susirinkime (2019 m. spalio 8–10 d.) ketina priimti sprendimą pagal Susitarimo 16 straipsnį, kuriuo numatoma išplėsti Susitarimo taikymo sritį, kad ji taip pat apimtų laivų sukeliama oro taršą, atsižvelgiant į MARPOL konvencijos VI priedo reikalavimus.

Šiuo pakeitimu siekiama gerinti Susitariančiųjų Šalių bendradarbiavimą ir koordinavimą kovojant su neteisėta laivybos sukeliama oro tarša, siekiant sumažinti jūroje deginamo didelį sieros ar azoto kiekį turinčio kuro neigiamus padarinius žmonių sveikatai, biologinei įvairovei ir visai jūros aplinkai. Susitariančiosios Šalys numato pasiekti pirmiau nurodytą tikslą iš dalies pakeitusios įvairias Bonos susitarimo nuostatas (1, 5, 6 ir 15 straipsnius, taip pat Susitarimo antraštę ir jo preambulę), kad į Susitarimo taikymo sritį būtų įtraukta laivų sukeliama oro tarša, kaip nustatyta pagal MARPOL konvencijos VI priedą.

1.2.2. Ispanijos pakeitimas, kuriuo iš dalies keičiama Susitarimo geografinė taikymo sritis

Susitariančiosios Šalys taip pat yra numaćiusios Susitarimo pakeitimus pagal jo 20 straipsnį, kuriais remiantis Ispanijos Karalystė bus kviečiama prisijungti prie Susitarimo. Numatomas pakeitimas susijęs su Susitarimo 2 straipsniu. Šiuo pakeitimu Susitarimo ir jo priedo tikslais patikslinama Šiaurės jūros regionui priklausanti Atlanto vandenyno riba. Susitarimo 6 straipsnio tikslais taip pat peržiūrimos įvairių priežiūros zonų ribos.

Konkrečiau, reikia iš naujo apibrėžti peržiūrėtą teritoriją, kuriai taikomas Susitarimas. Prancūzija sutiko su naujos Prancūzijos atsakomybės zonos, kuri tiesiogiai ribojasi su Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės bendros atsakomybės zona, nustatymu. Ši zona apima teritoriją tarp Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės bendros atsakomybės zonos ir naujos

Ispanijos atsakomybės zonos, siekiant panaikinti bet kokius skirtumus tarp senosios Bonos susitarime numatytos ribos ir naujosios Ispanijos atsakomybės zonos.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Siūlomu pakeitimu dėl laivų išmetamųjų teršalų stebėsenos bus padedama užtikrinti jūros taršos prevenciją apskritai ir taip prisidedama prie ES klimato politikos veiksmų ir ES įsipareigojimų pagal Paryžiaus susitarimą dėl klimato kaitos.

Siūlomi pakeitimai visiškai dera su platesnio masto tikslu kurti saugančią Europą, kuriuo buvo grindžiamas Komisijos darbas pastaraisiais metais ir kuriuo bus toliau vadovaujamasi ateityje. Šis pasiūlymas grindžiamas teigiamais rezultatais, kuriuos iki šiol pavyko pasiekti taikant esamą sistemą, ir juo ketinama stiprinti tausų išteklių naudojimą, kad būtų gerinamas Bonos susitarimo Susitariančiųjų Šalių koordinavimas ir bendradarbiavimas.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Ši rekomendacija dera su kitomis Sąjungos politikos sritimis.

Visų pirma ja prisidedama prie dviejų iš dešimties 2015–2019 m. laikotarpiui Komisijos nustatytų politinių prioritetų, būtent užtikrinti „tarpusavio pasitikėjimu grindžiamą teisingumo ir pagrindinių teisių erdvę“ ir „atsparią energetikos sąjungą ir perspektyvią klimato kaitos politiką“.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

2.1. Teisinis pagrindas

2.1.1. Principai

Sudarant tarptautinį susitarimą Sąjungos vardu, turi dalyvauti Taryba ir Europos Parlamentas (SESV 218 straipsnio 3–6 dalys). Tarptautinių susitarimų pakeitimai gali būti įvairūs – nuo vien techninio pritaikymo iki esminių pakeitimų, dėl kurių reikia gerokai pakeisti susitarimo struktūrą. Pakeitimo pobūdis gali būti susijęs su Sąjungos vidaus procedūra, kurią reikia taikyti, kad aptariamas pakeitimas būtų patvirtintas.

Nors vien techninių pakeitimų arba pakeitimų, kuriuos galima priimti įgyvendinimo aktais, atveju gali būti taikoma supaprastinta procedūra (t. y. kaip nustatyta SESV 218 straipsnio 7 ir 9 dalyse), priimant esminius pakeitimus iš esmės turi būti taikoma tokia pat procedūra, kaip ir sudarant tarptautinį susitarimą.

Su tarptautinio susitarimo taikymo sritimi susijęs pakeitimas paprastai turi būti laikomas esminiu pakeitimu, taigi jam turi būti taikoma tokia pat procedūra, kaip ir susitarimo sudarymo atveju, t. y. SESV 218 straipsnio 3–6 dalys.

Kad galėtų pradėti procedūrą, Taryba, remdamasi Komisijos rekomendacija, priima sprendimą, kuriuo Sąjungos derybininkui (atsižvelgiant į dalyką, tai gali būti Komisija arba vyriausiasis įgaliotinis) suteikiami įgaliojimai pradėti derybas dėl pakeitimų patvirtinimo. Tai numatyta SESV 218 straipsnio 3 ir 4 dalyse.

SESV 218 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatyta:

3. Kai numatytas sudaryti susitarimas išimtinai ar daugiausiai yra susijęs su bendra užsienio ir saugumo politika, Komisija arba Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai teikia rekomendacijas Tarybai, o ši priima sprendimą, kuriuo įgalioja pradėti derybas ir kuriuo, atsižvelgiant į numatyto sudaryti susitarimo dalyką, skiriamas Sąjungos derybų grupės derybininkas arba vadovas.

4. Taryba gali duoti nurodymus derybininkui ir paskirti specialų komitetą, su kuriuo privaloma konsultuotis vedant derybas.

2.1.2. Taikymas aptariamuoju atveju

Bonos susitarimo atveju 2019 m. spalio 8–10 d. vyksiančiame susirinkime Susitariančiosios Šalys turi priimti sprendimą dėl dviejų pakeitimų – Susitarimo geografinės taikymo srities išplėtimo (Ispanijos pakeitimas) ir materialinės taikymo srities išplėtimo (MARPOL konvencijos pakeitimas). Tai yra esminiai pakeitimai, kurie turi būti patvirtinti pagal tokią pat procedūrą, kokia būtų taikoma sudarant Bonos susitarimą.

Sąjunga yra Bonos susitarimo Susitariančioji Šalis. Numatomi pakeitimai susiję su Sąjungos kompetencija civilinės saugos ir aplinkos srityje.

Atsižvelgiant į susijusių kompetencijų pobūdį, Komisija turėtų rekomenduoti, kad Taryba suteiktų jai įgaliojimus vesti derybas dėl numatomų Bonos susitarimo pakeitimų būsimame 31-ajame Susitariančiųjų Šalių susirinkime, kad minėti pakeitimai būtų patvirtinti.

Atsižvelgiant į turinį, dabartiniais abiejų pakeitimų projektais tiesiogiai padedama siekti atitinkamų ES politikos tikslų. Todėl Sąjungos derybinė pozicija turėtų būti grindžiama pritarimu abiejų pakeitimų patvirtinimui. Sąjungos pozicija yra neiginčytina, todėl nebūtina teikti derybinių nurodymų, kaip numatyta SESV 218 straipsnio 4 dalyje.

Siūlomų pakeitimų projektų tekstai turi būti pridėti prie Komisijos rekomendacijos.

Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta pirmiau, rekomenduojamo Tarybos sprendimo procedūrinis teisinis pagrindas yra SESV 218 straipsnio 3 ir 4 dalys.

2.2. Išvada

Atsižvelgiant į tai, kad būtina vesti derybas dėl Bonos susitarimo pakeitimų ir juos patvirtinti, rekomendacijos dėl Tarybos sprendimo, kuriuo suteikiami įgaliojimai Europos Sąjungos vardu pradėti derybas, teisinis pagrindas turėtų būti SESV 218 straipsnio 3 ir 4 dalys.

3. **EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI**

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

Netaikytina.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Netaikytina.

Abu pakeitimai yra neiginčytini ir visos Susitariančiosios Šalys, įskaitant visas pavienes valstybes nares, kurios yra Susitarimo šalys, jiems pritaria.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Netaikytina.

- **Poveikio vertinimas**

Netaikytina.

Dėl politinės būtinybės nedelsiant imtis veiksmų, kad ES, kaip Bonos susitarimo Susitariančioji Šalis, galėtų vesti derybas ir balsuoti dėl Bonos susitarimo pakeitimų 2019 m. spalio 8–10 d. vyksiančiame Susitariančiųjų Šalių susirinkime bei patvirtinti šiuos pakeitimus

2019 m. spalio 11 d. vyksiančiame ministrų susitikime, oficialaus poveikio vertinimo proceso buvo atsisakyta. Šį proporcingą požiūrį taip pat galima laikyti pagrįstu, nes manoma, kad Bonos susitarimo pakeitimai darys tik teigiamą ekonominį, socialinį poveikį bei teigiamą poveikį aplinkai.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Netaikytina.

- **Pagrindinės teisės**

Netaikytina.

Rekomendacija dera su ES Sutartimis ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Bonos susitarimo pakeitimu Sąjungos biudžetui nebus daromas joks neigiamas poveikis.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Netaikytina.

- **Aiškinamieji dokumentai (direktyvoms)**

Netaikytina. Žr. žemiau pateiktą skirsnį.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Vieninteliu pagrindiniu pasiūlymo straipsniu numatyta, kad Taryba suteikia įgaliojimus Komisijai Sąjungos vardu vesti derybas dėl numatomų Bonos susitarimo pakeitimų, susijusių su Susitarimo materialinės taikymo srities išplėtimu, atsižvelgiant į MARPOL konvencijos VI priedą, ir Susitarimo geografinės taikymo srities išplėtimu, atsižvelgiant į Ispanijos prisijungimą prie Susitarimo. Komisija turėtų pritarti šiems pakeitimams, net jeigu vykstant deryboms jie būtų šiek tiek pakeisti.

Naujausios numatomų pakeitimų versijos pateikiamos sprendimo prieduose ir gali būti trumpai apibūdintos taip:

MARPOL konvencijos pakeitimas

Bonos susitarimo Susitariančiosios Šalys siekia pasinaudoti Susitarime nustatytais įprastais taršos nafta stebėjimo iš oro metodais ir sistemomis ir išplėsti jų aprėptį įtraukiant priežiūrą, susijusią su laivų išmetamųjų teršalų atitikties stebėseną. Taip Susitariančiosios Šalys galės gauti didžiausią naudą iš stebėjimui iš oro ir naftos išsiliejimo priežiūrai jau panaudotų išteklių ir sukurti holistinės Šiaurės jūros ir jos prieigų aplinkos stebėsenos sistemos pagrindą.

Priėmus sprendimą pasiūlyti Susitariančiosioms Šalims pritarti įgaliojimų pagal Bonos susitarimą išplėtimui, atsižvelgiant į MARPOL konvencijos VI priedą, būtų pagerinta su laivų išmetamaisiais teršalais Šiaurės jūros regione susijusi bendra priežiūra, stebėseną ir ataskaitų teikimas. Tokia Susitarime numatyta suderinta veikla būtų padedama sumažinti jūros aplinkai kylančią riziką ir įgyvendinti pakrantės valstybių ir Sąjungos interesus.

Ispanijos pakeitimas

2018 m. vykusiame Bonos susitarimo Susitariančiųjų Šalių susirinkime vienbalsiai pritarta sprendimui pakviesti Ispaniją prisijungti prie Bonos susitarimo. Susitariančiosios Šalys pabrėžė, kad įtraukus Biskajos įlanką būtų patobulinta Susitarimo struktūra, o Ispanijos veikla ir ekspertinės žinios būtų itin naudingos Bonos susitarimui ir jo Susitariančiosioms Šalims. Jos taip pat įvertino ankstesnę Ispanijos, kaip stebėtojos, dalyvavimą įgyvendinant Bonos susitarimą ir patikimą bei vertingą Ispanijos indėlį prisidedant prie Susitarimu grindžiamos veiklos ir jo sėkmės.

Atitinkamai 2018 m. spalio 30 d. Ispanijai buvo nusiųstas kvietimas. 2018 m. lapkričio 21 d. Ispanija patvirtino savo norą prisijungti prie Bonos susitarimo.

Prisijungus Ispanijai, bus nustatyta nauja riba, pagal kurią regionas, kuriam taikomas Susitarimas, išplečiamas į pietus. Atitinkamai turi būti pakeista 2 straipsnio c punkto ir priedo I dalies formuluotė. Į priedo III dalį turėtų būti įtrauktos naujų Prancūzijos ir Ispanijos atsakomybės zonų koordinatės.

2018 m. lapkričio–gruodžio mėn. Prancūzija ir Ispanija dalyvavo dvišaliame susitikime, kad susitartų dėl naujos bendros ribos ir abiejų Susitariančiųjų Šalių atsakomybės zonų. Prancūzija sutiko su jos naujos atsakomybės zonos, kuri tiesiogiai ribojasi su Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės bendros atsakomybės zona, nustatymu, panaikinant bet kokius skirtumus tarp senosios Bonos susitarime numatytos ribos ir naujosios Ispanijos atsakomybės zonos. Taip Biskajos įlanka tampa nauju svarbiu regiono, kuriam taikomas Susitarimas, komponentu.

Į regioną, kuriam taikomas Bonos susitarimas, įtraukus eismo atskyrimo sistemą „Finisterre“, Susitariančiosioms Šalims užtikrinama, kad pagrindiniam eismo keliui Europoje, kuriuo sujungiamos Šiaurės ir Viduržemio jūros, būtų taikoma bendrai koordinuojama pasirengimo ir reagavimo valdymo sistema.

Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, atrodo, kad Ispanijos prisijungimas prie Bonos susitarimo suteiktų tiesioginės naudos pakrantės valstybių bendradarbiavimui pagal Bonos susitarimą.

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo suteikiami įgaliojimai Europos Sąjungos vardu pradėti derybas trisdešimt pirmajame Susitariančiųjų Šalių susirinkime dėl Susitarimo dėl bendradarbiavimo sprendžiant Šiaurės jūros taršos nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis klausimus (Bonos susitarimas) pakeitimų, atsižvelgiant į Ispanijos Karalystės prisijungimą prie Bonos susitarimo ir Susitarimo taikymo srities išplėtimą

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 218 straipsnio 3 ir 4 dalis, atsižvelgdama į Europos Komisijos rekomendaciją,

kadangi:

- (1) 1984 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 84/358/EEB³ Sąjunga (tuo metu – Europos ekonominė bendrija) sudarė Susitarimą dėl bendradarbiavimo sprendžiant Šiaurės jūros taršos nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis klausimus (toliau – Bonos susitarimas arba Susitarimas). Susitarimas įsigaliojo 1989 m. rugsėjo 1 d. 1989 m. Susitarimas buvo iš dalies pakeistas; tie pakeitimai įsigaliojo 1994 m. balandžio 1 d. Sąjunga (tuo metu – Europos ekonominė bendrija) tuos pakeitimus patvirtino 1993 m. spalio 18 d. Tarybos sprendimu 93/540/EEB⁴;
- (2) remiantis Susitarimo 16 straipsnio nuostatomis, Susitariančiosios Šalies pasiūlymas iš dalies pakeisti šį Susitarimą arba jo priedą svarstomas Susitariančiųjų Šalių susirinkime. Vienbalsiai priėmus pasiūlymą, Vyriausybė depozitarė praneša apie jį Susitariančiosioms Šalims. Toks pakeitimas turi įsigalioti antro mėnesio po tos dienos, kai Vyriausybė depozitarė gauna patvirtinimo pranešimus iš visų Susitariančiųjų Šalių, pirmą dieną;
- (3) remiantis Susitarimo 20 straipsnio nuostatomis, Susitariančiosios Šalys gali vienbalsiai kviešti bet kurią kitą Šiaurės rytų Atlanto regiono pakrantės valstybę prisijungti prie Susitarimo. Tokiu atveju turi būti atitinkamai iš dalies pakeistas šio Susitarimo 2 straipsnis ir priedas;
- (4) Bonos susitarimo Susitariančiosios Šalys savo trisdešimt pirmajame susirinkime, vykstančiame 2019 m. spalio 8–10 d., ketina vienbalsiai priimti sprendimą pagal Susitarimo 16 straipsnį priimti pakeitimus, kuriais sudaromos palankesnės sąlygos išplėsti Susitarimo taikymo sritį, siekiant pagerinti bendradarbiavimą priežiūros srityje, atsižvelgiant į MARPOL konvencijos VI priedo reikalavimus, taip pat sprendimą pagal Susitarimo 20 straipsnį leisti Ispanijos Karalystei prisijungti prie Susitarimo ir pateikti susijusius pakeitimus;
- (5) Susitariančiosios Šalys ketina iš dalies pakeisti Susitarimo geografinę ir materialinę taikymo sritį, todėl Sąjunga turėtų suteikti įgaliojimus Komisijai, kaip Sąjungos derybininkei, vesti derybas dėl šių pakeitimų Sąjungos vardu;

³ OL L 188, 1984 7 16, p. 7.

⁴ OL L 263, 1993 10 22, p. 51.

- (6) priėmus sprendimą pasiūlyti Susitariančiosioms Šalims pritarti įgaliojimų pagal Bonos susitarimą išplėtimui, atsižvelgiant į MARPOL konvencijos VI priedą, būtų pagerinta su laivų išmetamaisiais teršalais Šiaurės jūros regione susijusi bendra priežiūra, stebėseną ir ataskaitų teikimas. Tokia Susitarime numatyta suderinta veikla būtų padedama sumažinti jūros aplinkai kylančią riziką ir įgyvendinti pakrantės valstybių ir Sąjungos interesus;
- (7) prisijungus Ispanijai, į regioną, kuriam taikomas Susitarimas, būtų įtraukta Biskajos įlanka; pagal Susitarimą vykdomai veiklai taip pat būtų naudingas šioje srityje Ispanijos atliekamas darbas ir ekspertinės žinios. Eismo atskyrimo sistemos „Finisterre“ įtraukimas reikš, kad pagrindiniam eismo keliui Europoje, kuriuo sujungiamos Šiaurės ir Viduržemio jūros, bus taikoma bendrai koordinuojama pasirengimo ir reagavimo valdymo sistema. Taigi panašu, kad būtų padidinta bendradarbiavimo pagal Susitarimą aprėptis ir veiksmingumas;
- (8) atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, Sąjunga turėtų pritarti Bonos susitarimo pakeitimams, susijusiems su Susitarimo materialinės taikymo srities išplėtimu, atsižvelgiant į MARPOL konvencijos VI priedą, ir Susitarimo geografinės taikymo srities išplėtimu, atsižvelgiant į Ispanijos prisijungimą prie Susitarimo;
- (9) Taryba turėtų suteikti įgaliojimus Komisijai Sąjungos vardu vesti derybas ir išreikšti pritarimą, kad būtų priimti numatomi pakeitimai,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai Sąjungos vardu vesti derybas dėl numatomų Bonos susitarimo pakeitimų, susijusių su Susitarimo materialinės taikymo srities išplėtimu, atsižvelgiant į MARPOL konvencijos VI priedą, ir Susitarimo geografinės taikymo srities išplėtimu, atsižvelgiant į Ispanijos prisijungimą prie Susitarimo.
2. Pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi trisdešimt pirmajame Bonos susitarimo Susitariančiųjų Šalių susirinkime, yra pritarti Susitarimo pakeitimams, vadovaujantis prie šio sprendimo pridedamais numatomų pakeitimų tekstais.
3. Nedideli numatomų pakeitimų tekstų pakeitimai gali būti daromi nekeliant abejonių dėl Sąjungos pritarimo.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Komisijai.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*